

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 11 - **BŘEZEN** 2019 – ČÍSLO **03**

DOBA POSTNÍ – DOBA OBĚTI

Doba postní vrcholí obětí našeho Pána Ježíše Krista, který se za nás obětoval. Vydal se k smrti na kříži pro naše viny. Lidé neposlouchají Boha, hřeší, a tím volí smrt. Ježíš na sebe bere naše viny, umírá, aby nám svým vzkříšením dal život – a to život věčný. Od nás se v postě očekává taky oběť. „Zavřít zábavu“, otevřít to, co pomůže k pravé lásce k Bohu a bližnímu. Oběť

sebezáporu v jídle a pití. Ne oběť ŽIVOTA, jak to udělal Jan Palach. „Není dovoleno konat zlo, aby z toho vzešlo nějaké dobro“ (KKC odst 1789). Vzít si život je zlo. Naopak dobré je odříct si jídlo, pití, dát čas opuštěnému, modlitbě, duchovní četbě. To je ta oběť, která je od nás očekávána.

P. František

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Ekonomická rada farnosti a přístavba fary

Od února má farnost nové složení Ekonomické rady. Staronovými členy ERF se stali ing. Jiří Vlach a ing. Jan Joudal. Novou členkou se stala farní technička ing. Darina Dvořáková. Dosavadní Radě děkují za pomoc a s novou Radou nás čeká kromě kontinuálních prací z prostředků MK ČR a KHk (Dvořáková, Vlach) i započetí prací na přístavbě stávající farní budovy (Joudal). V únoru byla podepsaná SoD se společností Filipcik, která aktuálně čeká na podpis na BiHK.

Ten obdržíme neprodleně po zajištění cca 500 000,-Kč půjčky od farnosti, která je součástí diecéze HK. Zbylých 300 000,-Kč bychom měli obdržet od BiHK a dárců.

Předpokládaný začátek prací je duben 2019.

P. Martin Lanži

LAUDATO SI' XLIII. – encyklika papeže Františka o ekologii

IV. Radost a pokoj

222.

Křesťanská spiritualita nabízí alternativní pojmání kvality života a povzbuzuje k prorockému a kontemplativnímu životnímu stylu, schopnému hluboce se radovat a nebyť posedlí konzumem. Důležité je přijmout starodávné poučení vyskytující se v různých náboženských tradicích a také v Bibli. Jde o přesvědčení, že „méně je více“. Neustálé hromadění možností konzumace rozptyluje srdce a brání v doceňování každé věci a každé chvíle. Stanout naopak v přítomnosti každé a jakkoli nepatrné reality nám naproti tomu otevírá mnohem více možností chápat a osobně se realizovat. Křesťanská spiritualita navrhuje růst ve střídmosti a schopnost těšit se málem. Je návratem k jednoduchosti a umožňuje nám pozastavovat se a vychutnávat nepatrné věci, děkovat za možnosti, které nám skýtá život bez lpění na tom, co máme, a bez smutku nad tím, co nemáme. Je proto třeba unikat dynamice nadvlády a pouhé akumulaci potěšení.

223.

Střídmost žitá svobodně a vědomě je osvobozující. Není méně živá, není méně intenzivní, ale zcela naopak. Více vychutnávají a lépe prožívají každý okamžik ti, kteří se přestanou všude a vždycky pít po něčem, co nemají, avšak cení si každého člověka a každé věci, učí se důvěrně se seznamovat s těmi nejjednoduššími skutečnostmi a dovedou se jimi těšit. Takto dokáží omezovat neuspokojené potřeby a umenšovat únavu a úzkost. Je možné potřebovat málo a žít hodně, zejména jsme-li schopni dávat prostor jiným potěšením a nacházet uspokojení v bratrských setkáních, ve službě, zužitkováním vlastních charismat, v hudbě a umění, v kontaktu s přírodou, v modlitbě. Štěstí vyžaduje umění omezovat určité potřeby, které nás otupují, a zůstat tak přístupní rozmanitým možnostem, které život nabízí.

224.

Střídmost a pokora v posledním století nebyly ceněny. Je-li však generalizujícím způsobem oslabeno uplatňování nějaké ctnosti v osobním a sociálním životě, způsobuje to mnohé nerovnosti, včetně těch ekologických. Nestáčí proto už mluvit jenom o integritě ekosystémů. Je třeba mít odvahu mluvit o integritě lidského života, o nezbytnosti prosazovat a spojovat všechny velké hodnoty. Ztráta pokory v člověku přehnaně nadšeném možnostmi ovládat všechno bez omezení,

může skončit poškozením společnosti a životního prostředí. Není snadné dát uzrát této zdravé pokoře a šťastné střídmosti, pokud jsme autonomní, pokud vylučujeme ze svého života Boha a naše já zaujímá Jeho místo, pokud věříme, že naše subjektivita určuje, co je dobro a co je zlo.

225.

Na druhé straně v žádném člověku nemůže uzrát šťastná střídmost, pokud není smířen sám se sebou. A součástí adekvátního porozumění spiritualitě je rozšíření našeho chápání míru, který je mnohem víc než absencí války. Vnitřní pokoj lidí se velice pojí k péči o ekologii a obecné dobro, protože je-li prožívána autenticky, odráží se ve vyrovnaném životním stylu, ke kterému se pojí schopnost úžasu vedoucímu na hlubinu života. Příroda je plná slov lásky, ale jak jim naslouchat, jsme-li uprostřed neustálého lomu, stále a úzkostné roztěkanosti nebo kultu zdání? Mnozí lidé zakoušejí hlubokou nerovnováhu, která je nutí dělat věci maximálně rychle, aby měli pocit zaneprázdněnosti, v nepřetržitém spěchu, který je vede k tomu, že převrátí všechno, co je kolem nich. To má dopad na způsob, jakým zacházíme s životním prostředím. Integrální ekologie vyžaduje, abychom věnovali trochu času na obnovu klidné harmonie se stvořením, na zamyšlení o svém životním stylu a svých ideálech, na rozjímání o Stvořiteli, který žije mezi námi a v tom, co nás obklopuje, a jehož přítomnost „nemá být konstruována, nýbrž objevována a odhalována.“

226.

Mluvíme o postoji srdce, které všechno prožívá s klidnou pozorností, dovede plně před někým stanout, aniž by přemýšlelo o tom, co bude pak, odevzdává se každé chvíli jako božskému daru, který je třeba žít v plnosti. Ježíš nás učil tomuto postoji, když vybízel, abychom hleděli na polní lilie a nebeské ptactvo, anebo když „pohlédl s láskou“ (Mk 10,21) na hledajícího člověka. On jistě dovedl být plně přítomen u každého člověka a každého tvora, a tak nám ukázal cestu k překonání chorobné úzkosti, která nás činí povrchními, agresivními a bezuzdnými konzumenty.

227.

Výrazem tohoto postoje je zastavení a poděkování Bohu před jídlem a po jídle. Navrhují věřícím, aby obnovili tento cenný zvyk a hluboce jej prožívali. Tato chvíle dobrořečení, byť velmi krátká, nám připomíná naši životní závislost na Bohu, upevňuje v nás smysl pro vděčnost za dary stvoření, je projevem vděčnosti těm, kteří svojí prací tato dobra poskytují, a posiluje solidaritu s těmi nejpotřebnějšími.

Kázání v Domě sv. Marty

Bůh není abstraktem z čistých idejí; má Srdce

Vatikán.

„Dnešní doba není lepší než byla doba potopy,“ kázal papež při ranní mši v kapli Dómu sv. Marty v úterý 19. února. Podnětem mu bylo první čtení z knihy Geneze (6,5-8;7,1-5.10), které popisuje, jak »Hospodin litoval, že udělal lidi na zemi, velmi se zarmoutil«, protože »veškeré myšlení a snažení srdce lidí stále jen směřuje ke zlému«, a rozhodl se zahubit lidi potopou. »Noe však našel milost v Hospodinových očích«.

Svatý otec komentoval toto čtení a zdůraznil dvě věci. Zármutek, který při pohledu na lidskou špatnost zakouší Bůh, a lítost nad tím, že stvořil lidi. „Bůh má city – řekl - není abstraktem z čistých idejí. A toto je Jeho mystérium.“

„Bůh má city otce, který nás má rád. Láska je vztah. Je však schopen se rozhněvat a rozmrzet. Ježíš nám přichází otevřít cestu utrpením srdce. Náš Bůh má city. Náš Bůh miluje srdcem, nemiluje pomyslně, nýbrž srdcem. Laská nás srdcem, a když nás bije, činí tak jako dobrý otec, srdcem, a trápí se více než my.“

„Je to vztah od srdce k srdci, syna k otci – pokračoval papež – a pokud je Bůh schopen se v srdci zarmoutit, pak také my budeme schopni se zarmoutit před Ním. To není sentimentalis-

mus, je to pravda. Myslím, že dnešní doba – řekl dále – není nepodobná časům potopy. Existují problémy, pohromy světa, chudí, hladové děti, pronásledování, mučení, lidé, kteří umírají ve válce, protože bomby se shazují jako by to byly karamely“.

„Nevěřím, že naše časy jsou lepší než byl čas potopy, nemyslím. Pohromy existují více méně tytéž. Pohlédme například na ty nejslabší, na děti. Na množství dětí, které mají hlad, ocitly se bez výchovy, nemohou vyrůstat v míru, nemají rodiče, kteří byli zmasakrováni válkami; a z nich udělali vojáky. Pomysleme jen na tyto děti!“

„Je třeba prosit o milost, aby naše srdce bylo jako to Boží, aby se podobalo Božímu srdci, bratrské srdce vůči bratřím, otcovské srdce vůči dětem, dětské vůči otcům. Lidské srdce jako to Ježíšovo, které je Srdcem božským“ – kázal dále Petrův nástupce.

„Existuje velká pohroma potopy, velká pohroma války, za které je účet předložen slabým, chudým, dětem a těm, kteří nemají na živobytí. Přemysleme o tom, že Pán se zarmoutil ve svém srdci a přistupme k Němu se slovy: »Pane, pohléd' na tyto věci. Chápu tě.« Těšme Pána: »Chápu tě a provázím, doprovázím tě v modlitbě«, v přímluvě za všechny tyto pohromy, které jsou plodem ďábla, který chce zničit Boží dílo.“

www.radiovaticana.cz/19.02.2019

XI. Farní ples

Tradice farního plesu druhou únorovou sobotu započala už svou druhou dekádu a pohled do sálu Kulturního domu v Martínkovicích nasvědčoval, že dobrovolnou a obdivuhodnou obětavost mnoha farníků za mnoho let umí konstantně ocenit široká veřejnost. Letos patří zvláštní poděkování Lucii Vaňkové, která bravurně navázala na práci Terezy Havlíčkové. Poděkování patří však bezpochyby všem, kteří se i letos přičinili na realizaci farního plesu. Díky patří všem sponzorům, zvláště rodině Kopřivové za víno a OÚ v Martínkovicích za poskytnutí oblíbeného zázemí.

Letošní výtěžek 13 100,-Kč (loni 6 000) bude použit na kofinancování letošních oprav 3 kostelů z prostředků EU. A v příštím roce se už můžeme těšit na sobotu 8. února.

Ještě jednou: DĚKUJI.

P. Martin Lanži

Mládež do Říma

Ve dnech **10. – 13. března** zvu mládežníky do Říma.

Náklady za ubytování hradí sponzor. To, co bude nutné zaplatit, je letenka, jejíž cena se aktuálně pohybuje kolem 1 600,-Kč. Mnozí už potvrdili účast. Uzávěrka je k poslednímu březnu, pak už bude třeba koupit letenky.

P. Martin Lanži

Rok 2019 ve farních akcích

5. ledna
Tříkrálová sbírka
6. ledna
Tříkrálový průvod
9. února
Farní ples (KD Martínkovice)
6. března
Popeleční středa – začátek postní doby
9. března
Duchovní obnova v Otovicích
19. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (v poledne)
21. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
4. května
Pouť do Vamberic
12. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost;
Den matek
19. května
Hvězda – májová pobožnost
24. května
Noc kostelů
26. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
30. května
Nanebevstoupení Páně
? května
Motobohoslužba“ Otovice
7. června
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
8. června
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním
9. června
1. svatě přijímání; slavnost Soslání Ducha Svatého
15. června
Farní den (fara Ruprechtice)
20. června
Slavnost Božího Těla
27. července
Jakubsko-anenský víkend
28. července
Cyklopouť do Nowe Rudy
3. srpna
Křinická pouť
26. – 30. srpna
Farní tábor (fara Ruprechtice)
7. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
10. – 13. září
Letecká pouť mládeže do Říma
13. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
19. října
Farní výlet (TV Noe)
9. listopadu
Den veteránů, sv. Martin (Martínkovice)

Světec měsíce

**Sv. Turibius de Mogrovejo,
23. březen, arcibiskup**

Narodil se 26. 11. 1538 v Mayorze v provincii León ve Španělsku. V Salamance vystudoval práva. Roku 1573 byl ustanoven od krále Filipa II. vrchním soudcem u inkvizičního soudu v Grana-

dě. O pět let později jej Filip II. pozval na jednání o situaci v Peru, které tehdy bylo španělskou kolonií. Od roku 1575 nebylo možné najít vhodného nástupce za zemřelého prvního limského arcibiskupa. Bylo zapotřebí schopné osoby k zvládnutí těžké situace v rozvíjející se kolonii a k organizování i usměřování misionářské činnosti. Král nabyt přesvědčení, že Turibius bude tím pravým mužem a ač ten se bránil, podal král návrh papeži Řehoři XIII., který v březnu 1579 jmenoval Turibia arcibiskupem v Limě. Turibius nebyl ani knězem a s takovou dráhou nepočítal. Na kolenou v modlitbě se rozhodoval, jak se má zachovat a výsledkem bylo jeho „Fiat - staň se Pane, jak uznáváš za dobré.“ Po přípravě, už v následujícím roce, přijal všechna svěcení a v srpnu po posledním svěcení odcestoval do Jižní Ameriky. Arcibiskupskou službu začal ve 43 letech a v odlišných životních podmínkách, než na jaké byl zvyklý. Přesto dosáhl maxima, protože do nového povolání vložil celou svou inteligenci a veškeré své tělesné i duševní síly.

Obnovoval církevní disciplínu a hned se postavil na ochranu Indiánů proti křivdám, kterých se vůči nim dopouštěli kolonizátoři. Zastával se chudých, utlačovaných bez rozdílu rasy a pomáhal jim. V prvních sedmi letech procestoval s pomocí primitivních dopravních prostředků celou diecézi, jejíž rozloha představovala více jak milion čtverečních kilometrů. Byla to plocha bez cest, na nichž by se daly použít běžné dopravní pro-

středky. Již v roce 1583 svolal i provinční koncil zaměřený na duchovní cesty v Jižní Americe. Tam vypracovali velký a malý Katechismus, Direktorium pro zpovědníky a kazatelskou příručku. Vytiskli je španělsky i ve dvou indiánských jazycích.

Turibius se naučil i řeč svých Indiánů. Nechtěl reprezentovat království Filipa II., ale království Kristovy lásky a pokoje. Stal se jejich služebníkem a tak je získával Kristu. Vybuďoval mnoho nových kostelů, klášterů, škol i nemocnic. V roce 1591 založil první kněžský seminář na kontinentě. Prosadil, aby výuka domorodých jazyků byla i v budoucnu u kněží a mnichů povinná.

Prostřednictvím třinácti diecézních synod usiloval o náboženské i mravní povznesení duchovenstva a věřících laiků. Svolal ještě dva provinční koncily. Uskutečnil tři další pastorační vizitace, třikrát navštívil všechny farnosti. Pomáhal, povzbuzoval, těšil, někdy i napomínal. Při poslední cestě po diecézi s vypětím sil dorazil do osady Saña, kde uprostřed domorodých věřících zemřel ve věku 68 let. Jeho ostatky byly uloženy v Limě.

Papež Inocenc XI. ho v roce 1679 prohlásil za blahoslaveného a Benedikt XIII. roku 1726 za svatého.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Dominik Duka má plán: „Zdanění je nastavené zrcadlo“

(humor)

Pár hodin poté, co komunističtí poslanci za KSČM, ANO, ČSSD a SPD schválili ve třetím čtení zdanění tzv. církevní restitucí, se mimořádně sešli zástupci České biskupské konference.

„Je to pro nás především nastavené zrcadlo,“ přiznal po zasedání český primas Dominik Duka. Církev se podle jeho slov musí probudit ze spánku a zahájit obrodu. „Už nebudeme vysvětlovat přínos restitucí pro celou společnost, protože se ukázalo, že věcná argumentace nezabírá. Musíme se prostě stát oblíbenými a lidé nám pak restituce budou přát,“ řekl dále pražský arcibiskup.

„Nejdůležitější je být více vidět v médiích, a to nejen na Proglasu či v TV Noe. Otec Dominik bude mít od poloviny února padesátiminutový

pořad Týden s kardinálem. Dokud nemáme vyřízené formality, nemohu říci, na které televizi to bude, ale máte se rozhodně na co těšit,“ zmiňuje jednu z prvních nových aktivit tajemník pražského arcibiskupa Milan Badal.

Podle informací Tisíckrátě čekají církve v Česku další razantní změny, od kterých si biskupové slibují obrát ve vnímání katolíků. „Chceme mnohem více pracovat s výsledky sociologických šetření,“ uvedl například plzeňský biskup Tomáš Holub. „Myslím, že je na čase vydat reedici Bible, ze které bychom vypustili kontroverzní pasáže požadující po lidech změnu smýšlení nebo života. Podle dostupných průzkumů jsou totiž se svým životem spokojeni a nechťejí na sobě nic měnit. Navíc by se tak nová Bible mnohem pohodlněji vešla třeba do kapsy.“

František Lobkowicz se naopak přimlouvá za zrušení nedělní povinné účasti na mši svaté. Podle něj mají i křesťané právo na volný víkend. „Pro mnoho lidí je to zbytečná obstrukce, zvláště pro fotbalisty či jiné sportovce, kteří pak hledají večerní bohoslužby a nemohou regenerovat,“

dodává ostravsko-opavský biskup.

Ve velkých městech pak chtějí církevní hodnostáři ve všední dny nabídnout v kostelích a katedrálách veřejnosti kryté parkovací stání. „Lidi stejně moc nechodí, vejdemo se v klidu do kaple a po zavedení modrých zón jistě občané uvítají, když budou moci zaparkovat v katedrále s vyhřívanou podlahou,“ pochvaluje si opatření brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

ČBK je přesvědčena, že tyto kroky pomohou a ke zdanění církevních restitucí nakonec po očekávaném vrácení senátem nedojde. „Očekáváme, že některá z vládních stran změní názor,“ naznačil tajemně Duka.

Trumfem pro vyjednávání má být údajně tajně připravovaná smlouva mezi církví a společností Penam na dodávku hostií do všech kostelů. Biskupové se však k existenci smlouvy do uzávěrky vydání Tisíckrátě odmítli vyjádřit.

www.tisickrate.cz/23.01.2019

KOMPENDIUM KATECHISMU

101. V jakém smyslu je celý Kristův život tajemství?

Celý Kristův život je událostí zjevení. Co je viditelné na pozemském životě Ježíše, vede k jeho neviditelnému Tajemství, především k tajemství jeho božského synovství: „Kdo vidí mne, vidí Otce“ (Jan 14,19). Kromě toho, i když nám spása přichází především z Kříže a ze Zmrtvýchvstání, celý život Krista je tajemstvím spásy, protože všechno, co Ježíš učinil, řekl a trpěl, mělo za cíl spasit padlého člověka a uvést ho do jeho prvotního povolání Božího dítěte.

102. Jaké byly přípravy na Ježíšova tajemství?

Je to především dlouhá naděje mnoha staletí, kterou znovu prožíváme v adventní době. Bůh, kromě temného očekávání, které vložil do srdce pohanů, připravil příchod svého Syna prostřednictvím starobylé Úmluvy až k Janu Křtiteli, který je posledním a největším z proroků.

103. Co učí evangelium o tajemstvích Ježíšova narození a dětství?

O Vánocích se nebeská sláva ukazuje ve slabosti dítěte, obřezání Ježíše (Lk 2,21), je znamením jeho příslušnosti k hebrejskému lidu a předobrazem našeho křtu. Zjevení Páně – Král-Mesiáš Izraele a Boží Syn se ukázal pohanům. Při jeho obětování ve chrámu, celé očekávání Izraele přichází v Simeonovi a Anně k setkání se svým Spasitelem. Útek do Egypta a vraždění neviňátek (Mt 2,13n) ohlašuje, že celý Kristův život bude ve znamení pronásledování; jeho návrat z Egypta připomíná Exodus a představuje Ježíše jako nového Mojžíše: On je pravý a definitivní osvoboditel.

104. Čemu nás učí skrytý život Ježíše v Nazaretu?

Během svého skrytého života v Nazaretu Ježíš zůstává v mlčení obyčejného života. Umožňuje nám tak být s ním ve společenství, ve svatosti všedního života, který utváří modlitba, prostota, práce a rodinná láska. Jeho podřízenost Marii a Josefovi, jeho údajnému otci, je obrazem jeho synovské poslušnosti Otcí. Maria a Josef svou vírou přijímají Ježíšovo tajemství, i když je vždy plně nechápou.

105. Proč Ježíš přijímá od Jana „křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy?“ (Lk 3,3)?

Aby zahájil svůj veřejný život přijetím křtu od Jana a předjímal „křest“ své smrti, přijímá takto, aby byl zařazen mezi hříšníky, i když je bez hříchu, On „Beránek Boží, který snímá hříchy světa“ (Jan 1,29). Otec prohlašuje, že je jeho „milovaný Syn“ (Mt 3,17) a Duch sestupuje na něho. Ježíšův křest je předobrazem našeho křtu.

106. Co odhalují Ježíšova pokušení na poušti?

Ježíšova pokušení na poušti rekapitulují (krátce opakují) Adamovo pokušení i ta, jimž byl vystaven na poušti Izrael. Satan pokouší Ježíše v jeho synovské poslušnosti k poslání, které mu svěřil Otec. Kristus, nový Adam, a jeho vítězství ohlašuje vítězství jeho utrpení, svrchovanou poslušnost jeho synovské lásky. Církev se připojuje k tomuto tajemství zvláště v liturgické postní době.

107. Kdo je vybidnut, aby se podílel na Božím království, které Ježíš hlásal a uskutečnil?

Ježíš vybízí všechny lidi, aby se podíleli na Božím království. I nejhorší hříšník je povolán, aby se obrátil a přijal nekonečné milosrdenství Otce. Již zde na zemi patří Království těm, kteří je přijmou pokorným srdcem. A jim jsou také zjevena jeho tajemství.

108. Proč Ježíš ukazuje Království prostřednictvím znamení a zázraků?

Ježíš doprovází své slovo znameními a zázraky, aby dosvědčil, že království je přítomno v něm, v Mesiáši. I když uzdravuje některé osoby, nepřišel, aby na zemi odstranil všechna zla, nýbrž především, aby nás osvobodil z otroctví hříchu. Vymítání démonů ohlašuje, že jeho kříž zvítězí nad „knížetem tohoto světa“ (Jan 12,31).

109. Jakou autoritu v království dává Ježíš svým apoštolům?

Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, budoucích svědků svého zmrtvýchvstání a činí je účastnými na svém poslání a na své autoritě, aby učili, odpouštěli hříchy, budovali a spravovali církev. V tomto sboru dostává Petr „klíče království“ (Mt 16,19), zaujímá první místo s posláním sčíst víru v její neporušenosti a utvrzovat své bratry.

110. Jaký je smysl Proměnění (na hoře)?

V Proměnění se zjeví především Trojice: „Otec v hlasu, Syn v člověku, Duch v zářivém oblaku“ (sv. Tomáš Akvinský). Tím, že Ježíš hovoří s Mojžíšem a Eliášem o své „smrti“ (Lk 9,31), ukazuje, že jeho sláva prochází křížem a dává předem zakoušet své zmrtvýchvstání a svůj slavný příchod, „který přemění naše ubohé tělo, aby nabylo stejné podoby jako jeho tělo oslavené“ (Fil 3,21).

111. Jak probíhal mesiášský vstup do Jeruzaléma?

V určenou dobu se Ježíš rozhodne vystoupit do Jeruzaléma, aby podstoupil své utrpení, aby zemřel a vstal z mrtvých. Jako král Mesiáš, který zjevně ukazuje příchod království, vstoupí do svého města na oslu. Je přijat dětmi, jejichž volání je použito v eucharistickém Sanctus: „Požehnaný, který přichází ve jménu Páně, Hosanna na výsostech.“ Církevní liturgie zahajuje Svátý týden slavením tohoto vstupu do Jeruzaléma.

Půst o Popeleční středě

Od 14 let bez masa a ti, kdo jsou mezi 18 – 59 jednou za den syté jídlo a 2 menší. Netýká se nemocných, třeba cukrovkou.

Postní duchovní obnova

sobota 9. března 2019
09:00 – 10:30 přednáška a diskuze, OÚ Otovice
11:00 mše sv., k. sv. Barbory

Duchovní obnovu povede P. Th.Lic. IC.Lic. Ján Kubis, arciděkan Trutnov

Večerní modlitba

Pane můj v lupině
dnešního dne tak nedaleký
stále jsi stovky racků
unášejí sen na velké řece
Promlouvám k Tobě do mraků
na západě slabiky jiskřivé
do fialových osetů které se den
bojí ponechat soumraku

***

Jsou cesty tiché
otevřené
křídla oltáře
Jdeme na zlatém pozadí
Už velice blízko
i když cíl
se nekonečně vzdálil

*Autor: Antoni Matuszkiewicz,
překlad: Věra Kopecká*

Chicago

Na přelomu ledna a února přišel email od Mons. Dušana Hladíka z Chicaga, kněze, který už 20 let vede nejživější českou farnost v USA. S jeho souhlasem BIM uveřejňuje jeho vánoční dopis, který stojí za přečtení. Už třeba jenom proto, že nám v letech 2016 - 2017 monsignor výrazně pomohl s výstavou TEMPUS FUGIT právě v Chicagu.

Na sv. Ondřeje 30. listopadu 2018

Milí přátelé,

na začátku adventu v čase předvánočním Vám zasílám mnoho srdečných pozdravů z České misie v Chicagu. Tak jako v předchozích letech i nyní se ohlížíme za rokem minulým s vděčností Bohu za vše, co jsme s jeho pomocí mohli prožít a vykonat. Byl to pro nás opět rok úspěšný po všech stránkách.

Naše misie stále žije a dál se rozvíjí. Pro mě velikou pomocí je P. Vojtěch Dvoutletý, kapucín z České republiky, který mi zde již více než rok pomáhá v duchovní službě. Vzhledem k tomu, že je o celou generaci mladší, přenechal jsem mu péči o naši misijní školu, děti a mládež. V sobotní škole učí naše učitelka a varhanice z Moravy máme letos opět kolem dvaceti žáků, kteří se zde učí český jazyk, vlastivědu a náboženství. Každou třetí neděli v měsíci děláme pro děti dětskou mši svatou a v průběhu roku další duchovní aktivity, jako jsou dětské křížové cesty, dětský růženec, apod. V letošním roce bylo u prvního svatého přijímání 10 českých a 6 slovenských dětí. Měli jsme 12 křtů dětí, dva křty dospělých a jednu svatbu.

České bohoslužby se v našem kostele konají každý den. Anglické mše svaté nemáme vůbec. V letošním roce jsme také prohloubili duchovní služby pro Slováky žijící v oblasti Chicaga. Slovenská komunita je zde bez kněze už více jak tři roky. Nyní se vyřizuje pracovní povolení a vízum pro nového slovenského kněze a modlíme se, aby vše dobře dopadlo a konečně do Chicaga přišel. Prozatím tedy v naší misii sloužíme každou neděli v 9 hodin také slovenskou mši svatou a ještě také vždy každý pátek. České nedělní mše

svaté máme v sobotu večer a v neděli v 10.30 dopoledne. Na českých nedělních mších se vystřídá kolem stovky lidí, na slovenskou chodí asi 60 – 70 věřících. Také jedna katechetka v pátek před mši svatou učí slovenské děti náboženství. V týdnu konáme různé pobožnosti. V pondělí po mši svaté máme zvláštní modlitby za nemocné, ve čtvrtek po mši hodinovou adoraci k Nejsvětější svátosti. První pátky pobožnost k Božskému Srdci Páně a první soboty po mši svaté Večeřadlo – růženec a modlitby podle P. Gobbiho. Denně se též před mši svatou modlíme růženec a v misii fungují tři růže živého růžence. Během týdne se schází skupina maminek k „modlitbám matek“ za své rodiny. Taktéž konáme v průběhu roku zvláštní bohoslužby – v květnu a říjnu míváme českou mši svatou v benediktinském opatství sv. Prokopa v Lisle u Chicaga, koncem srpna při výročním pikniku tam míváme „polní“ mši svatou, poslední neděli v září při Moravském dnu máme též „hodovou“ mši a na závěr sezony jezdíme autobusovou pouť na Holy Hill – Svatý kopeček do Wisconsinu.

S duchovním životem jdou ruku v ruce aktivity kulturní. K tradičním akcím patří Tříkrálová zábava, Maškarní pro děti, Maškarní ples pro dospělé (Mardi gras – ostatková zábava), Pomlázková zábava na Velikonoce s koštěm vína, Piknik na Den otců na zahradě misie a Výroční piknik v městském parku (ten bývá velkou akcí s návštěvou asi 500 účastníků), participujeme na pořádání Moravského dne, který organizuje Ústředna moravských spolků, sezonu uzavíráme Mikulášskou besídkou. Kromě toho pořádáme jednou do roka „nedělní snídani“ pro širokou veřejnost, každoroční „Rummage sale“ (bleší trh). V letošním roce jsme měli též několik mimořádných akcí. V únoru jsme hostili početnou dixielandovou kapelu z České republiky, která hrála na 60. jubilejním společenském plesu. Na Moravský den jsme zase hostili dechovou kapelu z Brna. U příležitosti 100. Výročí vzniku ČSR jsme uspořádali 28. října koncert klasického kytaristy pana prof. Bláhy z Brna. Týden na to jsme měli v misii besedu se čtyřmi hostujícími poslanci Parlamentu ČR. K

pravidelným aktivitám také patří každou středu po dopolední mši svaté setkání seniorů, promítání českých filmů a společný oběd, připravený našimi dobrovolnými kuchařkami. V neděli po mši svaté máme v klubu misie společné obědy

pro veřejnost, které nám dodává na objednávku jedna česká restaurace. Obvykle zde pak tráví celé odpoledne mladé rodiny s dětmi.

V naší misii permanentně bydlí šest lidí – dva kněží, učitelka, hospodář a ještě další dva lidé. V průběhu roku se u nás ale vystřídá nesčetně hostů, jednotlivci, či rodiny nebo menší či větší skupinky. Někdy na jednu dvě noci, jindy na týden a třeba také na měsíc i déle. Často také v tomto směru vypomůžeme Českému konzulátu, který k nám doporučí na nocleh a stravu různé umělce a další hosty. Naše misie tedy slouží široké veřejnosti v mnoha směrech.

Díky tomu, že zde máme druhého kněze, jsem mohl v tomto roce nabídnout výpomoc v duchovní službě v českých misích v Kalifornii. Pan biskup Esterka, který zde slouží krajanům asi třicet let, je již pokročilého věku (oslavil letos 83. narozeniny), poslední dobou vážně nemocen, mše svaté slouží již s obtížemi a nemůže kázat. Tak jsem v průběhu roku celkem pětkrát navštívil Kalifornii, abych zde s panem biskupem objížděl jeho misie a české mše svaté (a mimo to kázal, zpovídal, dělal přednášky, atd.) v Los Angeles, kde sídlí, a odtud vždy do San Diega a také dvakrát do vzdáleného San Francisca. Na všech místech jsou ještě pěkné komunity českých (a slovenských) věřících, které čítají několik desítek účastníků bohoslužeb. Snažně žádáme české biskupy, aby do Kalifornie poslali nového kněze, který by mohl po panu biskupovi duchovní správu převzít. Zatím je ale naděje malá, neboť republika sama zápasí s nedostatkem kněží. A protože i my v Chicagu máme avízo, že pomocný kněz bude brzy odvolán, tak nad osudy duchovní správy českých misí v USA visí velké otázky.

Je tu otázka i budoucnosti našich misí jako takových. Lidí ve všech směrech ubývá. I z naší misie se v průběhu roku vytratilo mnoho pravidelných návštěvníků. Někteří chodívali denně, jiní každou neděli, mnozí z nich byli aktivními členy. Několik jich zemřelo, další pro stáří či nemoci nemohou přicházet. Deset, kteří chodili každou neděli, se odstěhovalo natrvalo zpět do vlasti, mezi nimi dva varhaníci a slovenský lektor. Ale misie žije dál. Vždy se jako zázrakem objeví někdo nový nebo se k aktivní činnosti probudí někdo, kdo léta „pospával“. A tak nepřestávám Pánu Bohu děkovat, že to jde dál.

Zapomněl jsem ještě připomenout náš „tisový apoštolát“. Stále ještě vydáváme náš časopis Hlasy národa. Vychází měsíčně v nákladu 300 výtisků. Redakční práci i grafickou úpravu dělám sám, jsem vděčný redaktorům korespondentům – panu Ing. Kachlíkovi z Brna za nesčetné články historické, národopisné i poučené, paní Krčkové za články anglicky psané, členům misijního týmu za pomoc při korekturách, skládání a expedici časopisu. Nemalý dík patří i dobrovolníkům z řad

členů misie, co dokážou řešit opakující se problémy s počítačem a obětavě čistit a opravovat naše laserové tiskárny, na kterých noviny sami tiskneme. Bez jejich pomoci už by noviny dávno nebyly. Jsme zřejmě posledním česky psaným periodikem, které vychází v našich krajanských komunitách v USA. Misie v Kalifornii a v New Yorku vydávají menší bulletiny. Ostatní krajanské noviny a časopisy již zanikly nebo některé české spolky vydávají svá periodika již výlučně psaná anglicky.

Snad ještě slovo o mé osobě. S pomocí Boží to zde v USA táhnu již 19 a půl roku. Na jaře příštího roku bych měl dosáhnout 60 let. Vzpomínám si, že můj tatínek šel v šedesáti do důchodu. Kněží na odpočinek obvykle nechodí, ale slouží „do roztrhání těla“. Ale ono už to mé tělo je také trochu sešlé. Tam to loupe, tam to píchá, hůř se vstává ze židle, bez brýlí nepřechtu ani slovo. Letos koncem září mě sklátil srdeční infarkt, díky včasnému zásahu lékařů se srdeční cévy pročistily a rozšířily, a tak mohu pokračovat dál. Uvidíme, jak Pán Bůh dá. Nyní se cítím celkem dobře (úměrně věku). Snažím se trochu udržovat v kondici pravidelným plaváním (pokud možno denně).

Milí přátelé, děkuji Vám za všechny Vaše vzpomínky, pozdravy a hlavně za Vaše modlitby. Také Vám děkuji za hmotnou podporu naší misie i všechno, co i na dálku pro nás děláte. Kéž Vám to všechno dobrotivý Bůh mnohonásobně odmění a udělí Vám své požehnání a poskytne potřebné milosti pro osobní život, pro Vaše rodiny, pro Vaši práci.

Přeji Vám i Vaším blízkým radostné prožití Vánoc, opravdový pokoj a lásku od narozeného Ježíše a splnění Vašich přání a tužeb. Do nového roku 2019 Vám v modlitbách a u oltáře vyprošuji ochranu Matky Boží a požehnání celé Nejsvětější Trojice – sílu od Boha Otce, dobrotu od Božího Syna a plnost darů od Ducha svatého. Ať Vás naplňuje nekonečná Boží láska. Kéž Vám Hospodin žehná po všechny dny Vašeho života.

S pozdravem a přáním všeho dobrého

Mons. Dušan Hladík

Kostel sv. Jiří a Martina v Martínkovicích

Pětikilometrová ves, která se táhne od Broumovských stěn až k řece Stěnavě, byla založena v třináctém století za časů opata Martina. Dominantou této malebné vesnice je rozhodně kostel sv. Jiří a Martina, který se spolu s kostelem sv. Máří Magdaleny v Božanově z celé broumovské skupiny kostelů vymyká svým časovým zařazením a je jediným, na kterém se nepodílí rodina Dientzenhoferů.

Z dochovaných zmínek víme, že na těchto místech stával dřevěný kostel, ke kterému v časech opata Bavora z Nečtin přistavěli gotickou zvonici, přestavěnou v letech 1650. Samotné budování nové stavby, ke které byla tato původní zvonice přičleněna, je ovšem z roku 1690-1692 a stavbu realizoval italský stavitel a kameník Jan Baptista (Křtitel) Allio podle plánu svého strýce, Martina Allia z Löwenthalu, jenž má na svědomí nádherný klášterní kostel sv. Vojtěcha či děkanský kostel sv. Petra a Pavla, oba v Broumově. Ovšem ještě z roku 1693 - 1694 existují dodatky ke smlouvě. Stalo se tak v časech významného opata Tomáše Sartoria, který spolu se svým nástupcem Otmarem Danielem Zinkem patří k těm nejvýznamnějším a oba mají výrazný podíl na současné tváři Broumova. Ještě je dobré podotknout, že polír i tesaři, kteří se na stavbě podíleli, přicestovali z Prahy.

Krásný kostel zaujímá dominantní postavení na kopci nad obcí. Je tradičně zvykem broumovských kostelů, že nebývají orientovány kněžištěm na východ, naopak jeho průčelí směřuje vstříc Otovicím, kde později vzniká kostel sv. Barbory. Půdorys kostela je pak typický řecký kříž, do něhož je včleněna starší gotická věž, která byla později nastavena a zakrytá bání. Celý kostel je zaklenut pokročilou plackovou klenbou, boční prostory jsou poté klenuty valeně s výsečemi. Zajímavý je i způsob skladby těchto vedlejších bočních prostor, který odpovídá přesně danému poměru hloubky a šířky hlavní lodě vůči pravouhlemému závěru a bočním ramenům. Loď chrámu je dlouhá takřka osmnáct metrů (17,7 m) a devět metrů široká (9,2 m).

Nad portálem je situována deska s nápisem „SIT HONOR ET GLORIA DEO B.V. MARIAE / ET SS EIUS GEORGIO M. MARTINO EPO“, což z latiny do češtiny znamená následující: „K počtě a slávě panny Marie a jejích svatých Jiřího mučedníka a Martina biskupa“.

Interiér obsahuje výmalbu od česko-bavorské-

ho mistra Antona Felixe Schefflera, dvorního malíře benediktinského řádu. Na stropě kostela zachytil na svých freskách Nanebevzetí Panny Marie, ale též osudy sv. Jiřího a sv. Martina. Jiří je zachycen v typické scéně při boji s drakem, Martin poté, jak se dělí s žebřákem o svůj plášť. Není bez zajímavosti, že nad kůrem je též vyobrazení sv. Cecílie, patronky hudebníků. Hlavnímu oltáři dominují dvě sochy, vzniklé zhruba kolem roku 1700 - vyobrazují dva jáhny a mučedníky, sv. Štěpána s kameny a sv. Vavřince s roštěm, na němž byl podle legendy opečen. Na oltáři je též však obraz, který nám zachycuje oba hlavní světce - vlevo Martina a vpravo Jiřího. Obraz byl namalován ukrajinským malířem Vjačeslavem Ijašenkem dle odcizeného obrazu. (Zajímavá informace: zmíněnému žebřáku na moderním plátnu, co se krčí pod Martinovým pláštěm, stával modelem sám vikář a želivský převor Josef Norbert Zeman OPraem.)

Na kruchtě jsou malebné varhany od broumovského varhanáře Franze Süßmutha, jediný dochovaný kus tohoto mistra. Vytvářel je v letech 1769-1771 a mají jeden manuál, čtrnáct rejstříků a 774 píšťal. Ve své době celý tento projekt vyšel na 330 zlatých a varhany se do budoucna dočkaly mnoha oprav, zvláště v devatenáctém století. Nová restaurace proběhla nedávno, v letech 2002 - 2010 pány Josefem Poukarem a Janem Eliášem.

Jakub Gruss

Opravy

Restaurování fresek v letech 2007 - 2012:

2007	560 189,- Kč
2008	650 000,- Kč
2009	560 000,- Kč
2011	500 007,- Kč
2012	568 567,- Kč
Celkem	3 398 737,- Kč

MK ČR PZAD 2 822 120,- Kč
KHK - grant 200 000,- Kč
ostatní (OÚ Martínkovice, farnost, sponzoři)
376 617,- Kč

Restaurování varhan:

2002 - 2010 1.554.200,- Kč

KHK - grant 1.020.000
Obec Martínkovice 219.900,- Kč
farnost + sponzoři 314.300,- Kč

Blíž k tobě Bože můj...

Když jsem se před víc než deseti lety chystala na svůj první let, dávali zrovna v televizi několikadílň dokument Letecké katastrofy. Možná nebylo příliš povzbudivé dívat se na záběry ztroskotaných letadel s vizí, že za pár dní má člověk usednout do stejného typu stroje, ale jelikož jsem milovnicí dokumentů, fakt, že všechny letecké katastrofy neskončí tragicky, byl pro mě povzbudivý. Navíc je statisticky dokázáno, že letecká doprava je zatím nejbezpečnější. Překrásný pohled, který se naskytl po vystoupení do letové hladiny 11 km, mě dovedl k tak velkému úžasu, že jsem si začala v duchu zpívat píseň Blíž k tobě Bože můj... Blížkost Boha se sice neměří blízkostí stratosféry, ale člověk má v podvědomí, možná nesprávně, zafixováno, že nebe a Bůh jsou někde nahoře. Zpívat si píseň, kterou prý hráli i na potápěčím se Titaniku, může znít jako černý humor. Jako vtipná obrana proti strachu z letu ale funguje dokonale. Jak příhodné bylo zanotovat si ji cestou do Izraele na farní pouť, do míst, kde by člověk měl být Bohu skutečně blíž.

Let proběhl skvěle. Na pouť jsme měli jen pár dní a tak jsme se od samého začátku snažili pobrat maximum. Pohledem na krajinu v okolí Jeruzaléma, si lze představit tíži tehdejšího života v oblasti, kde je suché a horké podnebí, nedostatek vody a v kamenité zemi neroste nic, co není zavlažováno. Když se pak člověk může fyzicky dotýkat posvátných míst, představuje si události, které se zde v dějinách odehrály. Čas ale neúprosně běží a nutí jít dál, neboť cesta je ještě dlouhá. Přesto, jakoby se ručičky hodin vždy na chvíli zastavily, aby posvátný prostor mohl poodhalit ukrytá tajemství a vřít je do srdce poutníka. Klíč, který odemyká tyto skryté poklady zakoušení, je láska k Bohu a touha víc pochopit, co se dělo v srdci toho, který byl Bohem a člověkem...

Večeřadlo nezatížené zbytečnými ozdobami, nechává prostor k působení Ducha tak mocně, že zde je cítit napětí, které muselo provázet poslední večeři Ježíše s učedníky. Jen Božská síla mohla zadržet slzy, které se jistě draly do Ježíšových očí, při pohledu na milované, nic netušící přátele... „To čiňte na mou památku...“ tady se slévá čas minulý, přítomný i budoucí, neboť i my máme účast na stejném oltáři, jaký měli učedníci s Ježíšem a na jakém budou mít generace křesťanů po nás. Tady přichází Duch svatý, aby předal své dary těm, kteří vytrvali a člověk si klade otázku - co je to za sílu, která z nevzdělaných rybářů učiní mučedníky, položené na oltář víry?

Prochází-li poutník Křížovou cestu, musí se smířit s faktem, že v ulicích, které jsou nasáklé Ježíšovou krví, potem a slzami, se nechodí bo-

sky, ani po kolenou. Jen stěží se najdou čísla jednotlivých zastavení a takřka celý prostor je jedno velké, špinavé tržiště. Při jeho procházení se zhroutí veškeré představy o účtě k posvátným místům, se kterými člověk přijel, a není možné to změnit. S tímto faktem se nejspíš potýkali Ježíš, snad právě proto vedla Via dolorosa těmito ulicemi, aby je svým utrpením navždy posvětil.

Naše kroky se zastaví až na Golgotě, v Bazilice Svatého hrobu. Tady je atmosféra docela jiná. Množství modlících se poutníků vytváří klima pokory a úcty k místům nejposvátnějším. Utrpení, které vykoupilo lidskou slabost, proniklo v podobě krve a vody z Kristova probodeného boku, až do samotných útrob země, aby obmylo lidskou nespravedlnost, bezcitnost a hříchy všech pokolení. Železná svorka, která prasklou skálu pod místem, kde stál kříž, snad symbolicky svírá, jakoby zadržovala sílu země, která své poslední slovo ještě neřekla. Tady není prostor pro fantazii a pochybnosti - jak a proč to všechno bylo. Utrpení dává životu hodnotu, přesahující lidské chápání. Tady je třeba mlčky naslouchat posvátné bolesti a prosit podle vzoru sv. Ignáce z Loyoly za sebe i celý svět - Duše Kristova posvěť mě, tělo Kristovo zachraň mě, krev Kristova napoj mě, vodu z boku Kristova obmyj mě, umučení Kristovo posilni mě...

Putování nekončí. Spěcháme do Betléma poklonit se s pastýři svaté rodině, s anděly zazpívat Gloria in excelsis Deo... Na Sionu, u hrobky krále Davida si připomínáme, že Bůh je ve svých záslíbeních věrný a přes mnohá lidská selhání člověka nikdy neopustí. Na Olivové hoře s Ježíšem „vystupujeme na nebesa“, ale v myslí je dobré vrátit se do večeřadla s vědomím, že Duch svatý své zásluby milosti nevyčerpá a to, co daroval učedníkům, nabízí také nám - tomu, kdo žízní, dám pít z pramene živé vody zadarmo, já budu jeho Bůh a on bude můj syn.

Putování po svatých místech bylo zakončeno v Muzeu Turínského plátna. Jak symbolické pro poutníky z Broumova. Před vzácnou relikvií si můžeme zopakovat nejdůležitější události z Ježíšova života a zamyslet se nad tím, jaké důsledky z toho plynou pro nás - Bůh se stal člověkem, aby svým Božstvím povýšil naše lidství, vzal nás za ruku a dovedl zpět k Otcí. V kostele, kde jsme

se společně pomodlili Otče náš, visel obraz - kopie ikony Nejsvětější Trojice od Andreje Rubleva (+1430). U obětního stolu sedí tři Božské osoby. Čtvrté místo u stolu je prázdné. Na originálu ikony prý bylo kdysi přilepené malé zrcátko, aby ten, kdo se před ikonou modlil, uviděl sebe uprostřed Trojice. Toto místo bylo vykoupené Golgotou a je připravené pro každého z nás. Zde smíme už teď Bohu předkládat své modlitby.

Společné hodnocení nejsilnějšího momentu při pobytu ve Svaté zemi nás utvrdilo v tom, že ke každému člověku Bůh promlouvá jiným způsobem. Návštěva posvátných míst zanechala v srdci každého poutníka jiné stopy, a přesto vytvořila jeden celek. Krása města s tisíci světlými, která zářila pod námi při nočním návratu a ticho, ve kterém vše doznávalo, nás utvrdily v tom, že navštívit Svatou zemi má smysl, byť jen na pár dní. Mnozí z nás na cestě zpět usnuli. Ten, kdo však nespí nikdy, je zlý pokušitel, který se snaží zkazit či narušit člověku každou příjemnou chvíli o to víc, stráví-li ji ve společenství s Bohem. Ani po návštěvě svatých míst člověk nemá jistotu, že skutečně bude Bohu blíž. Vzpomínky nestačí. Je nutné bránit výsostné území svého srdce, do kterého jsme jako poutníci zaslali semínka nasbíraná ve Svaté zemi. Aby mohla vyklíčit a růst, musíme je zavlažovat stejně, jako obyvatelé Jeruzaléma své zahrady, prosit - Rosu dejte nebesa z hůry....

J. Teinerová

Letní škola liturgiky

Liturgie.cz

20. – 25. srpna 2019
v Želivském klášteře
téma: *iniciační svátosti*

*Porozumět hlouběji tomu,
co znamená slavit svatá tajemství:
stanout před Otcem,
jednat s pečeti Ducha
a sytit se tělem Syna.*

Přednášející:
Radek Tichý
Petr Soukal
Jan Kotas
Pavel Kopeček
Stanislav Brožka
Jitka Jonová
Tomáš Koumal
Petr Smolek
Ondřej Talaš
Ondřej Trepeš

Pořádá Pastorační středisko – Arcibiskupství pražské
ve spolupráci s Katolickou teologickou fakultou UK

www.liturgie.cz/letni-skola

Slovo k naší Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR

24. ledna 2019

Včerejší den jsme mohli sledovat zasedání Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pod vedením pana místopředsedy, předsedy KSČM. Byli jsme svědky rozhodnutí a schválení zákona, který narušuje ústavnost a právní jistotu v naší zemi.

Chtěl bych poděkovat především těm poslancům, kteří hlasovali proti tomuto zákonu a měli věcné připomínky. Dále bych rád poděkoval těm, kteří se zdrželi, nebo opustili sál věrní svědomí. Těm, kteří vyjádřili své ano, bych chtěl položit otázku, zda se ptali svého svědomí podle přísahy, kterou se zavázali nám občanům, anebo zda se domnívají, že svědomí již není dnes zapotřebí. Poslancům KSČM bych chtěl ocitovat slova, která zazněla na jejich sjezdu: „Soudružky a soudruzi, to čemu říkáte „Vítězný únor“, byl ve skutečnosti prohraný únor a víte proč? Protože vytvořil monopol moci... Nejdříve justiční vraždy politických oponentů, Heliodora Píky, Milady Horákové a dalších... Jinými slovy to nebyly deformace. Přestaňte si lhát do kapsy. To nebyly chyby, to byly zločiny a jako zločiny je musíme umět pojmenovat, chceme-li mluvit pravdu.“

Útoky na církev, náboženské společnosti a Federaci židovských obcí, kdy jsme stavěni do role zlodějů a podvodníků, si můžete přičíst na konto svého svědomí. Budete-li zpytovat své svědomí, pak vám doporučuji: „Nezapomeňte, že pokání očišťuje, že pokání je předstupněm odpuštění, a také předstupněm k morálnímu životu.“ Pohlédněte do očí obětem holokaustu, pohlédněte do očí těm stovkám občanů, kteří byli zavražděni za vaší vlády, pohlédněte do očí téměř 250 000 politických vězňů. Církev netvoří nenažraní preláti, ale jsou to občané této země, kteří v době nacismu i komunismu pracovali, snášeli perzekuci, které jste připravili o jejich domovy, o jejich statky, o jejich majetek. To všechno jsou členové našich církví, nejenom té katolické. Je skutečně smutné, že tento návrh, který byl předložen bez jakékoliv dokumentace zmíněných tvrzení, mohl spatřit světlo světa v budově parlamentu, který před třiceti lety sliboval nápravu a návrat právního řádu. Hovoříte o politické dohodě, která rozhodla. Zde máte pravdu, ale parlamentní komise i vzorkový průzkum jednotlivých položek odbornou firmu Ernst & Young potvrdila pravdivost a nepřemrštěnost cen. Církvím byl

majetek konfiskován vaší stranou po nástupu vaší vlády a zůstává pravdou, že jste nás, zmíněné subjekty, s bičem v ruce finančně udržovali v živoření. Mohli jsme v roce 1989 převzít ve svobodném státě plnou odpovědnost, ale přebytek sto šedesáti miliard, který byl výsledkem hospodaření na našich majetcích, jste si ponechali. Rovněž tak řešení tohoto majetkového vyrovnání během existence České republiky přineslo do státní pokladny po odečtení nákladů na provoz církví k roku 2012 dvacet miliard. Zřekli jsme se nemovitého a movitého majetku, který výrazně přesahuje finanční odškodnění. Dvacet let jednání s vládami ČR, které se snažily snížit devastaci vámi způsobenou, která byla stanovena odbornou studií TU Brno na počátku devadesátých let ve výši čtyřiceti miliard, přepočteme do cen z roku 2012. Tato slova neříkám jako zahořklý škarohlíd, ale konstatuji, aby zazněla pravda. Jmenovaný zákon č. 428/2012 Sb. začíná slovy: „O majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi... Parlament pamětliv trpkých skutečností z dob, kdy lidská práva a základní svobody byly na území dnešní České republiky potlačovány, odhodlán rozvíjet a střežit zděděné duchovní bohatství, veden snahou zmírnit následky některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem v období let 1948 až 1989, vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi jako předpoklad plné náboženské svobody a umožnit tak obnovením majetkové základny církví a náboženských společností svobodné a nezávislé postavení církví a náboženských společností, jejichž existenci a působení pokládá za nezbytný prvek demokratické společnosti, se usnesl na tomto zákoně České republiky.“ Dovolte, abych se zeptal, nenesou tyto vaše kroky známky porušování zákona o zločinnosti komunismu?

K řešení tohoto problému zmírnění křivd a částečného narovnání došlo za 21 let a to zejména proto, že stát byl více zatížen zabezpečením financování církví podle zákona č. 218/1949 Sb. Smlouvu, kterou jsme podepsali v případě římskokatolické církve, bylo možné uzavřít na základě zmocnění Svatého stolce. Nechápu tedy, proč je zmiňován Modus vivendi z doby první republiky, neboť existuje nový Modus vivendi podepsaný vládou ČR zastoupenou ministrem zahraničí Cyrilem Svobodou. Svatý stolec tehdy zastupoval apoštolský nuncius Erwin Josef Ender. V důvodové zprávě k přijaté novele zákona 428/2012 Sb. se uvádí: „Ke zmíněnému kroku vedla předkladatele především skutečnost, že restituce církevního majetku se výrazně liší od dosud realizované restituční legislativy.“ Ano to je pravda, církev souhlasila s tím, že vydávat se

nebude majetek obcí a právnických osob. Církev se vzdala náhrady za znehodnocení. Církev se vzdala za mrtvý a živý inventář. To vše v ostatní legislativě bylo. Je to ve smlouvě. Platí tato smlouva? Zmíněné žaloby na určení majitele představují nepatrný zlomek restitučních kauz, mnohé vznikly z důvodu, kdy vydávání majetku bylo politickými nástroji znemožňováno proti platnosti zmíněného zákona. Dále se jedná o majetek, který byl zpronevěřen státní správou a chráněn blokačními paragrafy. Zůstává pro mne tajemstvím, proč stát nekoná, aby se mu tento majetek navrátil, a rovněž nepopírám, že v některých případech určitých nejasností stát i církevní právnické osoby nejednaly ve shodě a je zde na místě soudní řešení, protože snad věříme naší justici.

Dovolte mi otázku, kam půjde tato salámová metoda vytvářená KSČM dále? Tak jako po roce 1948? Po církvi sedláci, po sedlácích živnostníci a další? Protože rozesmáté tváře poslanců KSČM milují pobavení, dovolte, abych i já skončil trochu veselou notou. Meritorně tedy platí onen vtip, že parlament ČSSR je něco mezi divadlem a muzeem? Doufám, že tomu nebude v demokratickém státě. Na břevnovském hřbitově může ve večerních hodinách návštěvník zaslechnout slova písně, kterou si pobroukává Karel Kryl s arciepiskopem Anastázem Opaskem: „Na rohu ulice vrah o morálce káže“ a zloděj křičí: „Chyťte zloděje.“ Asi trochu černý humor, ale víte, že jsem před několika měsíci vyslovil naději, že v současné KSČM vedle stoupenců stalinské diktatury jsou také rozumní, a dej Bůh, čestní lidé.

Tyto řádky jsem napsal v předvečer výročí pohřbu Jana Palacha. Na začátku jubilejního roku 2019. Budeme slavit Mnichov anebo 17. listopad?

V úctě
Dominik kardinál Duka
arcibiskup pražský a primas český
předseda České biskupské konference

(citace z projevu prezidenta ČR na sjezdu
KSČM, 21. duben 2018)
(citace zákona č. 248/2012 Sb.)

Charitní ošettřovatelská služba,

středisko Oblastní charity

červený Kostelec

hledá novou kolegyni nebo kolegu na pozici:

Všeobecná sestra

- na práci v jednosměnném provozu
- smlouva na dobu určitou (po zapracování na dobu neurčitou)
- nástup dle dohody, nejlépe od dubna 2019

Požadavky:

- odborná a zdravotní způsobilost, platná registrace (práce bez dohledu), výpis z rejstříku trestů, řídicí sk. B
- empatický vztah k pacientům, spolehlivost, schopnost samostatné i týmové práce, pozitivní přístup k práci, flexibilita, rozhodnost v krizových situacích, komunikativnost, ztotožnění se s principy charity,
- praxe u lůžka v nemocnici nebo v terénní službě výhodou

Zaměstnanecké výhody:

- příjemné pracovní prostředí a přátelský kolektiv
- dobré pracovní zázemí neziskové organizace
- možnost obědů za symbolickou cenu, po zapracování zaměstnanecké benefity

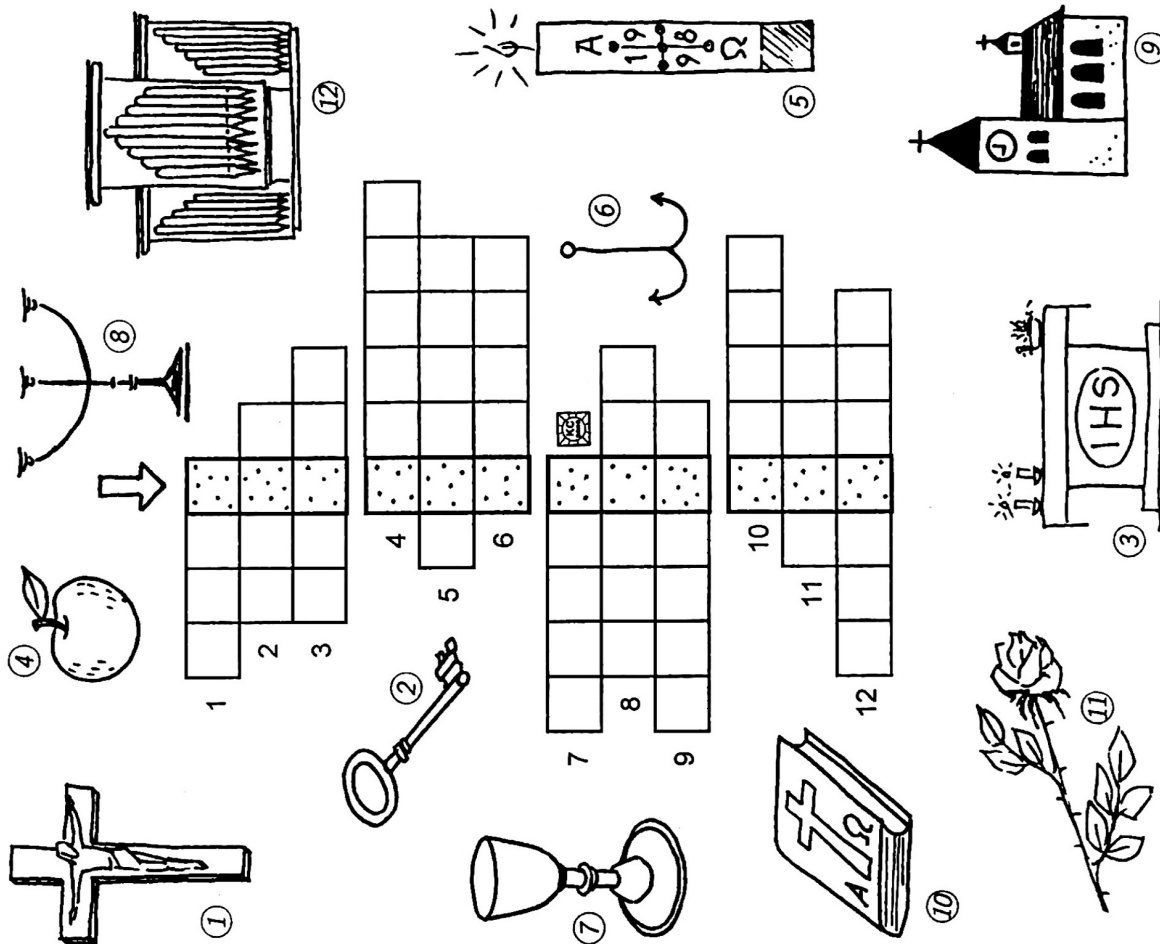
Kontaktní osoby:

Marie Vondráčková, personalistka - vondrackova@hospic.cz, tel. 491610316

Štěpánka Martinová, vedoucí CHOS - osetrovatelky@hospic.cz, tel.491610480

Zájemce o zařazení do výběrového řízení prosíme o doručení životopisu s připojením souhlasu se zpracováním poskytnutých osobních údajů pro tento účel, event. o vyplnění a zaslání dotazníku uchazeče, který je dostupný na našich webových stránkách: <http://www.ochck.cz>.

Maria byla vyvolena za matku Božího Syna. Oznámil jí to anděl Gabriel a ona souhlasila. Tuto událost si připomínáme o slavnosti Zvěstování Páně. Můžeme Marii nějak následovat? Ano, když budeme... (dokončení v tajence).

Rozhovor s kardinálem Dukou na únorovém summitu ve Vatikánu

Jak vnímáte atmosféru na summitu a setkání s ostatními účastníky?

Do jisté míry je to setkání s některými po několika letech, protože tato shromáždění se v posledních letech konala velmi málo. Tady jsme od rána do večera v uvozovkách uzamčení, tak je to samozřejmě i určitá výměna názorů. Velká část z nás si kladla otázku, jak tuto problematiku řešit na tak velkém shromáždění, když v různých zemích jsou rozličné kulturní problémy, podhoubí a také jiné předpisy a zákony. Krom toho již mají některé konference vypracované směrnice, které se dělaly opravdu poctivě. Začalo se už za Jana Pavla II., pokračovalo za Benedikta XVI. My v České republice máme schválenou směrnici z roku 2015.

Jak se tedy pracuje na tak velkém a rozdílném shromáždění? A co konkrétního jste se dozvěděli?

Bylo dobré, že se pracovalo dopoledne i odpoledne v pracovních jazykových skupinách. Večer vždy proběhlo shrnutí v bodech, kdy se celá aula dozvěděla, jakým způsobem se na některé relace dívají různé země. Musíme opravdu uznat, že je to složité vzhledem k situaci, kdy zcela jiné zákony mají nejenom evropské země, ale i celé kontinenty, nebo tam, kde je církev pronásledovaná a žije v utajení. I tuto otázku zde musíme řešit. Druhá věc je, že názor na tuto problematiku je rozličný v různých zemích, takže bylo dobře, že jsme to mohli nejenom slyšet, ale i si vyměňovat určité zkušenosti a v některých případech společně hledat řešení. Zítřejší den (sobota) bude nejzásadnější, protože sekretariát summitu se

pokusí vypracovat závěrečný pomocný text, který by pak mohl obecně posloužit jako určité vodítko s tím, že ho pak bude muset každá biskupská konference implantovat ve spolupráci s úřady, se zákony dané země. Měl by se stát nástrojem k tomu, aby se tyto případy neopakovaly.

Sekretariát setkání spolupracoval i s výborem OSN, který se zabývá problematikou ochrany dětí, takže jsme se dozvěděli, že na světě 85 milionů dětí trpí zneužíváním. Nejvíce v zemích, kde probíhá válečný konflikt a kde jsou velké tábory kvůli migraci obyvatel. Bohužel rovněž nebezpečným místem je rodina, která není funkční. Tam jsou děti nejvíce ohroženy, protože nemají žádnou ochranu a ani důvěru se s tímto problémem svěřit. Pak jsou to různé skupiny, kde se pracuje s dětmi. Tady musíme bohužel říci, že se do těchto skupin snaží dostat lidé s těmito sklony, a takovou skupinu představuje i duchovní povolání. Kněz může s velkou důvěrou pracovat s dětmi i mládeží. Z hlediska České republiky statisticky víme, ve spolupráci s úřady a ministerstvem, že bylo v letech svobody odsouzeno 10 katolických duchovních. Donedávna jsme udávali 11. Víme, že i tady může dojít ke zneužití procesu a k falešným svědectvím, která obviněnému kně-

zi připraví „očistec na zemi“. Na setkání jsme se tedy zabývali i těmito případy. Setkali jsme se ale i s oběťmi, například s manželi, kde se nám paní svěřila, jakým způsobem musela bojovat s touto životní situací.

Vy jste v italské skupině, jak probíhají práce pak v těchto menších skupinách?

Toto setkání je více organizované než synody, vše je předem připraveno. Dříve jsme byli zvyklí, že jsme si vše volili a volili jsme si i skupiny. Já jsem v italsky mluvící skupině se zástupci dalších menších evropských zemí: Slovenska, Maďarska, dále Ázerbájdžánu, Kazachstánu, Turecka, Ukrajiny. Naším zpravodajem je řeholní sestra italského původu, generální představená Sester marianistek. Tuto funkci dělá vždy ten, kdo má jazyk skupiny jako mateřský. Rozdělení do skupin bylo provedeno podle jazykových schopností a je vidět, že angličtina se španělštinou stále více „ovládají“ církev. Mé německé pracovní prostředí se již rozpadlo, německé skupiny už nejsou.

Papež František hovořil o „konkrétnosti“, která by měla být výstupem ze summitu. Víte už o nějakých konkrétních opatřeních, která by se mohla implementovat i třeba v ČR?

Všechny tyto sexuální delikty se řeší ve spolupráci s Vatikánem, což ale trvá dlouho, protože církev je obrovská, máme celkem 1,3 miliardy věřících. Tato práce by mohla být decentralizována na úroveň biskupské konference, která by dostala větší pravomoc, rovněž by větší pravomoc měli metropolitě a arcibiskupové, kteří mají církevní provincii. Cílem tedy je, aby se mnohé věci mohly řešit kompetentně a rychle, ale také ve spolupráci s příslušnými civilními orgány, aby vše mohlo probíhat v rychlejším režimu.

www.cirkev.cz/23.02.2019

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

3. březen

Otovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

10. březen

Martínkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

17. březen

Ruprechtice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

24. březen

Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

31. březen

Heřmánkovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx
Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	k. sv. Václava	17:00*
Čtvrtek	děkanský k.	17:00**
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

* Na Popeleční středu 06/03 mše sv. v 17:00 u P+P

** Ve čtvrtek 14/03 mše sv. jenom v kapli PM v Šonově v 17:00

*** V pondělí 25/03 (Zvěstování Páně) mše sv. v 17:00 v hřb. k. PM

POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY:

pátek 16:30 P+P, neděle 16:30 klášterní k.

Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 – 17:45;

pátek, P+P, 16:00 – 17:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;

sobota 30/03, P+P, 09:00 – 10:00

Změna vyhrazena.

MŠE SV. V TEPLICÍCH N. M. A OKOLÍ

TEPLICE NAD METUJÍ

Kostel u sv. Vavřince – hlavní kostel;

NEDELE: mše svatá v 8,30

Ve středu je mše sv. v 18,00

1. čtvrtek (=7. 3.) je mše sv. s pobožností v 16,40

V pátek je v 16,40 křížová cesta a mše sv.

1. sobotu (=2. 3.) je mše sv. v Teplících v 8,00

na Kamenci!!!

ADRŠPACH

3. neděle v měsíci (= 17.3.), v 10,00

DĚDOV 11. 5. 2019 v 17,00

ZAHÁJENÍ REKREAČNÍ SEZÓNY 2019

15 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.

6. března začíná postní doba – doba vážná, kající, kdy bychom měli rozjímat o utrpení Pána Ježíše a naší hříšnosti, která ho zavinila a hledat cesty ke změně a polepšení.

Požehnané dny nového roku 2019

Vám přeje a vyprošuje P. František Hofman.

(tel. 734 213 899)

Zveme vás ke společným modlitbám při ekumenickém shromáždění,
a to v neděli **10. března 2019**
v **17 hodin** v Husově sboru v Husově ul. ve Velké Vsi

Tempus fugit v Kolíně

Prvním v roce 2019 a celkově už 26. zastavením fotografické výstavy TEMPUS FUGIT se stal od pondělí 4. února středočeský Kolín. V budově zdejšího děkanství pobude 16 fotografií zraněných broumovských kostelů do začátku dubna. Výstava, která již navštívila několik světových metropolí včetně Bruselu, Paříže, Stockholmu, New Yorku a Ottawy, by pak měla pokračovat ve Varšavě.

Popeleční středa

Mým nejoblíbenějším dnem v roce je Popeleční středa.

Je to den, během kterého přijímají na čelo označení popelem všichni účastníci bohoslužeb jako projev snahy o uchopení vědomí vlastní slabosti a omezenosti. Pochopitelně ti, kteří chtějí, ale vždy jsou to všichni.

Konkrétní a silné zároveň to bylo před dvěma lety 1. března 2017 v New Yorku. V mnohamilionové a mnohakulturní metropoli bylo možné během celého dne potkávat lidi všech ras, jak hrdě nesou na čele poctivě navlhčeným popelem znamení kříže. Takový pocit křesťanské sounáležitosti je možné zažít už jenom na Svatopetrském náměstí v Římě.

Onen den však byl přece jenom naprosto jiný. Právě skrze přihlášení se k pokání. K ochotě se zastavit a nastavit zrcadlo. O tomto dni Sám sobě. A pokud se nepodaří hned v tomto dni, zbývá ještě dalších 40. Až do Velikonoc.

P. Martin Lanži

Výuka náboženství škol. rok 2018/2019, Broumov, od 7. ZÁŘÍ:

3. tř. (1. sv. přijímání): čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:45 - 13:30, čtvrtek, fara Broumov, 13:45- 14:30

4. – 6. tř.: pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45

7. – 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:55 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.

Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Zálíš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.